

beſværende for Statskaſen. Jeg mente nemlig, at der, netop da Samtykket til Afløsnin- gen i diſſe Tilfælde afhænger af Private, var Anledning for Statskaſen til at give et noget større Bederlag for at blive fri for de omhandlede Afgifter.

Finantsministeren: Jeg forſtod den ærede Landſtingsmands Spørgſmaal ſaaledes, at han omfattede ſaa vel private ſom offentlige Inſtitutioner, og jeg vil da tillade mig at oplyſe, at der ganſke viſt paahviler Statskaſen adſkillige Refuſioner af forſkjellig Art til Private; men da diſſe kun kunne blive afløſte efter ſælles Overenſtomſt, og Normen derfor ikke er givet i Loven, maa det i hvert enkelt Tilfælde afhænge af nærmere Beſtemmelse, navnlig Rigsdagens Samtykke gjennem Finantsloven, hvorvidt Afløſning af dem kan finde Sted. Ved Siden deraf er der endel Afgifter og Udſer, ſom paahviler Statskaſen til forſkjellige offentlige Inſtitutioner, dels Stiftelser, dels Kommuner og kommunale Inſtitutioner, navnlig Skoler, dels ogſaa til viſſe Embeder. Der er i de ſenere Aar ikke ganſke uden Held gjort Forſøg paa at ſaa ſaadanne Afløſninger bragte i ſtand, og denne Afløſning er da gaaet for ſig efter Samtykke af de Bedkommende, der foreſtaa diſſe Inſtitutioner, ſaaledes, at der ſædvanligviſ, navnlig i de ſidſte Aar, er blevet ydet kongelige Obligationer for det 25 dobbelte Beløb; de Bedkommende have alſaa ſaaet en Kapital, der er bleven indſkrevet i Statsgjældens Indſkrivningsbøger, og hvoraf de have ſaaet en Rente, der var ligeſaa stor, ſom Udſelen var. Andie Gange er der blevet afløſt med kontant Beløb; ſaa vidt jeg erindrer, var der, — da det er nogle Aar tilbage, at det ſtete, ſtaaer det maaſke ikke ſaa ſikkert i min Erindring — ikke ubetydelige Afgifter af Brænde fra de kongelige Skove til adſkillige Kommuner, navnlig i Kjøbenhavn og Frederiksborghs Amt, ſom ere afløſte med kontant Betaling. Men der er viſt et ikke ganſke ringe Antal tilbage, og, naar det ærede Medlem vil have at vide, om diſſe Afgifter ere meget beſværlige for Statskaſen, vil jeg dertil ſvare, at det er noget forſkjelligt. Der er nogle, ſom ikke kunne ſiges at være ſaa

ſærdels beſværende for Statskaſen; de komplicerede og vidtløftiggjøre noget vor Finantslov, og der maa foretages nogle Beregninger og Anviſninger osv., ſom ellers kunde ſpares, men jeg kan dog om Flertallet af dem ikke ſige, at der i denne Henſeende vilde være vundet overordenlig Meget ved at afløſe dem. Imidlertid ſkal jeg dog bemærke, at der har viſt ſig en kjendelig Beſtræbſe fra Rigsdagens Side efter at blive af med Afgifter, idet man Aar for Aar paa Finantsloven har ſtillet Forſlag i den Henſeende, ſaaledes at det har været umiſtkjendeligt for Finantsbeſtyrelſen, at det her er et Wiſte at blive befriet for dem. Der er imidlertid ganſke viſt andre af diſſe Afgifter, ſom ere beſværlige, og dertil regner jeg navnlig den Slags Deputater, ſom ikke ſaa ſaa Steder hvile paa Domænegodsret paa en ſaadan Maade, at det ikke er et Pengebeløb, ſom udbetales de Bedkommende, men Deputater in natura. Alſaa hvor der ydes Brænde, eller hvem der ydes Tørv eller deſlige Produkter af de kongelige Domæner, er det ganſke viſt i mange Henſeender beſværligt, og det har viſtnok ogſaa mange Gange været ufordelagtigt, at de bleve ydede in natura iſtedetfor i Penge. Forſaa vidt tror jeg alſaa, at man maa ſige, at der virkelig er en Statsinteresse i at ſaa dem afløſte. Hvad Bægt man vil lægge derpaa, kan jo ikke ſiges med ſaadanne enkelte Tillægsord, ſom „meget ſtor“ eller „nogenslunde ſtor“, hvormed der jo ikke forbindes noget beſtemt Begreb; men jeg vil ſige, at jeg dog tror, at, naar man kan blive fri for dem paa en ſtilkelig Maade, det vil ſige, uden at Statskaſen lider noget Tab, ſaa er det rigtigſt at gjøre det — Det ærede Medlem henvendte min Opmærksomhed paa den Afløſning, der har fundet Sted af Høhøveriet. Jeg har ikke underſøgt denne Sag ſaa nøie, at jeg tør udtale mig beſtemt om de Forhold, der have foranlediget, at Afløſningen af Høhøveriet er blevet ſaa forſkjelligt for de forſkjellige Egne, navnlig af Frederiksborgh Amt, men jeg vil dog, da det ærede Medlem har ſpurgt mig, om der ikke var en naturlig Billighed, der talte for, at denne Forſkjellighed blev udjævnet, tillade mig at henſtille til hans Overbetænkning, om dette egentlig kan ſiges med Grund. Naar man tilby-